

Morzsák a korinthusi levelezésből

49. LEGYEN GONDUNK A TISZTESSÉGRE!

„Mert óvakodni akarunk attól, hogy valaki megrágalmazzon minket szolgálatunknak eme bőséges eredménye miatt: ²¹mert gondunk van a tisztességre nemcsak az Úr előtt, hanem az emberek előtt is.” (2Kor 8,20-21)

Az egyetemen az egyik tanárom, Patsy Cunningham mesélte, hogy iskolás korában egy híres amerikai tévéevangélista gyerekével barátkozott. Egyszer meghívták az evangélista házába, ahol felejthetetlen élményben volt része. Nem a lelki légkör fogta meg, nem is a család melegsége, a közös bibliaolvasás és imádkozás újdonsága, a vidámság és hit, de nem is a kedves vendégszeretet, hiszen ezekről egy szót sem ejtett. A *gazdagság* nyűgözte le. Hitetlenkedve szemlélte a pazar berendezést, az aranyból készült csapokat, dollármilliókat érő lakberendezési tárgyakat, drága étkezészetet. Minden azt hirdette, hogy Isten királyi gyermekének a házában jár. A gazdag Isten bővülködő világába csöppent. Aztán valamivel később újra látta a családfőt, ezúttal a tévében. Pénzt kért szolgálata folytatásához. Látszólagos próféciákkal manipulálta a közönséget. Kért, könyörgött, fenyegetett, udvarolt. Közben a képernyőn folyamatosan olvasható volt a számlaszám, ahova az isteni jutalommal kecsegtető adományokat küldhetik a kedves nézők. Isten szolgálója bajba kerül, és Isten munkája kárt vall, ha a nézők azonnal jelentős adományokkal nem pumpálják fel az evangélista pénztárcáját. Patsy marxista lett. Az igazság kedvéért el kell azt is mondanom, hogy Patsy különbséget tett csalók és hiteles térítők között, és Billy Grahamet például az utóbbiak közé sorolta. De az evangélium ügye Patsy-nél – és ki tudja hány embernél még? – végzetesen kárt szenvedett.

Mennyire más Pál apostol példája, aki nem magának gyűjtött, hanem másoknak, és nem annak demonstrálására, hogy Isten gyermekei bővülködnek, hanem szegény hívők praktikus megsegítésére, és nem is csak arra ügyelt, hogy az adományok összegyűjtése és átadása tisztességesen és becsületesen történjen, de ennek látszatára is. Isten munkáját megszámlálhatatlanul sokszor érte kár a pénz miatt. Nem véletlen, hogy Pál figyelmezteti Timóteust: „Akik pedig meg akarnak gazdagodni, kísértésbe meg csapdába, sok esztelen és káros kívánságba esnek, amelyek az embereket pusztulásba és romlásba döntik. Mert minden rossznak gyökere a pénz szerelme, amely után sóvárogva egyesek eltévelyedtek a hittől, és sok fájdalmat okoztak önmaguknak.” (1Tim 6,9-10) Pál Isten és emberek előtt tiszta maradt, hogy az evangélium ügyét senkinek ne legyen alkalma és lehetősége rágalmazni. Nekünk is mindig legyen gondunk a tisztességre, ne csak Isten előtt, hanem az emberek előtt is.